

JOANNIS MARSICANI

TUSCULANI EPISCOPI

CONCIO AD POPULUM ROMANUM

Et injuriam summi pontificis, cum suis ab Henrico imperatore tenti et contritiis affecti
ulciscantur

(BARON., *Annal.*, ad an. 1111, n. 11, 13.)

Licet, charissimi filii, alacritati virtutisque vestrae stimuli adhortationum adjuvendi non sint, cum verbis neque ex imbecillo strenuus, neque robustus quispiam reddatur ex timido, omnis enim vobis est pro vita et pro libertate, pro gloria, pro defensione apostolicæ sedis pugna omneque certamen est; hæc omnia in manibus vestris sunt constituta. Nam qui pacem desiderat, præparet bellum. Filii vestri contra jus omne, contra fas tenentur in vinculis: Petri apostoli basilica, toto orbe terrarum venerabilis, urmis, cadaveribus, sanie et cruore plena est. Quid autem ex hoc summam omnium malorum conjicere possumus? Quæ unquam audita est immanior petis? Pontifex apostolicæ sedis a barbaris homini-

bus tenetur in vinculis; omnis sacerdotalis ordo, tota ecclesiastica dignitas carceri ac tenebris addicta est: lugent ministri Domini, altaria sancta lacrymis madent; ipsa prorsus mater Ecclesia attrita gemit, imploratque operam vestram: filios ut se tantis cladibus eruant, moerens orat et obsecrat. Quocirca rogamus affectu quo possumus, periclitanti succurratis, et ad ulciscendam matris injuriam toto animo, totis viribus incumbatis. Nam si adsint qui obsistant, fugere hostes, quam consistere, paratiores erunt. Itaque alacriores insurgatis ad tantum ulciscendum scelus, de Domini nostri et beatorum apostolorum Petri et Pauli misericordia confidentes, ab omnibus ves peccatis absolvimus.

JOANNIS EPISTOLA

AD RICHARDUM ALBANENSEM EPISCOPUM

De nequiter actis ab Henrico imperatore

(BARON., *ubi supra.*)

JOANNES, Dei gratia, Tusculanus episcopus, agens vice domini Paschalis papæ vincti Jesu Christi, venerabili fratri RICHARDO Albano episcopo in Domino salutem.

Quoniam, sicut ait Apostolus (*Rom. xii*), unum corpus sumus in Christo, et si patitur unum membrum, cætera membra compatiuntur, quæ de capite nostro, et de tota fere Ecclesia gesta sunt, fraternitati tuæ significamus. Cum igitur Henricus, Teutonorum rex, Sutrium pervenisset, legatos quosdam Romam direxit, qui jurejurando firmaverunt, domni papæ Paschalis legatos secure ducere, et regem ipsum sacramento firmare, omnem ecclesiarum investituram penitus abdicare, obsides etiam dare, ne ad hoc flagitium iterum rediret, et res ecclesiasticas, et regalia, ac beati Petri patrimonia libera et

quieta omnino dimittere, obsides etiam dare pro securitate, cum ad coronandum eum ad beati Petri basilicam exiret. Postea ex parte Ecclesiæ a laicis viris firmatum est, si ista quæ promissa sunt, jam dictus rex observaret, quod dominus noster eum benigne susciperet, et ei diadema regni imponeret, et coronatus, si vellet, Urbem intraret. Pro transitu etiam pontis obsides accepit, pro quibus sacramentum exhibuit, quod in ipso die Dominico si pontem transiret, eos in liberam nostrorum restitueret potestatem. His igitur omnibus sacramentis ex utraque parte peractis et obsidibus datis, cum ad coronandum eum ad ecclesiam B. Petri papa exiret, postpositis sacramentis et dimissis obsidibus, eum in ipsa ecclesia cum episcopis et cardinalibus, et multis Romanis violenter cepit, et in captione arctissima detinet.

Romani vero, post alterum diem collecti, in hostes Ecclesiae impetum facientes, de porticu fugere compulerunt, interfectis multis de suis, et perditis equis, tentoriis, pecuniis, et infinita suppellectili. Post hæc omnes unanimes contra eum juraverunt, uno animo, una voluntate pugnare. Tu igitur prudenter vigila, et quanto amplius necessarium conspicias, tanto magis elabora, et matrem Ecclesiarum omnium

A adjuvare ne desinas. Orationes pro liberatione domini nostri, imo pro ipsa Ecclesia, ubicunque poteris, fieri facias. Vale. Hoc autem factum est anno Domini millesimo centesimo undecimo, Indictione quarta, pridie Idus Febr. in basilica S. Petri apostolorum principis, die Dominica ante caput junii.

ANNO DOMINI MCKIII

BEATUS ODO CAMERACENSIS EPISCOPUS

NOTITIA HISTORICA

(*Cameracum Christianum*, auctore D. LEGLAT, pag. 30.)

Odo, beati decoratus titulo, qui aliquando vocatur Odoardus, civis Aurelianensis, primus abbas S. Martini Tornacensis post hujus monasterii restorationem, de quo consulenda est abbatum hujus loci historia, electus et consecratus est in synodo provinciae Remensis an. 1105, vi Nonas Julii, die Dominica, ut eruitur ex ipsius charta pro Rogero abbate Ambeciensi data hoc anno, qui dicitur primus ejus episcopatus, cui subscribit Balduinus decanus, et ex instrumento quo fundatio collegii canonicorum apud Teneramundam confirmatur. Post suam ordinationem, Odo aliquandiu episcopali sede minime potitus est, sed mortuo Henrico imperatore, Henricus ejus filius, qui partes pontificias adversus patrem amplexus fuerat, jussit Cameracensibus ut, expulso Galchero, Odonem susciperent, an. 1106. Ex narratione restorationis abbatiae S. Martini Tornac. Spicil. tom. XII, cap. 82.

Anno 1110, Roberto comiti, et Clementiae ipsius uxori dedit licentiam construendam capellam in Novoburgo apud Aldenardam. Anno 1115, confirmavit monasterio S. Dionysii prope Parisios ecclesiam Solismi, ex hujus loci chartario. An. 1112, praesulatus sui vii, Bornhemiensis abbatiae foundationem confirmat. Sed quia virgam et anulum ab Henrico

IV imperatore recipere noluit, quae in sua ordinatione jam ecclesiastica potestate receperat, sede sua pulsus apud Aquiscinctum exsulavit, ut ipse scribit in libro De blasphemia in Spiritum sanctum. Infirmate corporis gravatus, inquit Herimannus, Spicil. tom. XII, p. 469, episcopatum reliquit, seque Aquiscinctum in lectica deportari fecit, ubi intra octo dies defecit. De Odone plura apud Molanum in Natal. Sanctorum Belg.; Miræum in Codice donationum piarum; Lindanum, cæterosque hagiographos, et Trithemium De scriptoribus eccles., ubi dicit fuisse in Scripturis eruditum, ingenio subilem, clarum eloquio, et in declamandis homiliis ad populum non mediocriter insignem. Præter homilias quas composuit, exposuit Canonem missæ, aliasque dedit lucubrationes. Ad meliorem vitam migravit xiii Kal. Julii, seu xix die Junii, an. 1115, in monasterio Aquicinctino, ubi conditus est sub tumulo marmoreo coloris albi, cui ejus imago insculpta cum hoc elogio :

NIC TEGITUR PRÆSUL ODO,
QUI PERSPECTUS OMNI MUNDO,
FUIT EXSUL, DEO FIDUS,
FULGENT COELO QUASI SIDUS.

NOTITIA ALTERA

(*MABILL. Annal. Bened.*, tom. V, pag. 299.)

Multi hoc tempore (an. 1090) florebant apud Gallos viri litterati, quorum plerosque versibus suis celebravit Baldericus abbas Burguliensis, in his præceptorem suum Hubertum, qui Magduni litteras

D docebat, et rodonem Andegavensem, Audebertum Cenomannensem; et Godefridum Remensem; at mirum est ab eo prætermissum fuisse Odonem popularem suum, utpote domo Aurelianensem, qui